

Revista Română de CONTABILITATE ȘI MONOGRAFII CONTABILE[®]

Consiliul științific: consultant fiscal Adrian Bența, expert contabil Anca Ivanov, expert contabil Otilia-Mihaela Roman, consultant fiscal Ionuț Jinga, expert contabil Marilena Gughea, expert contabil Irina Coma, consultant fiscal Mariana Toma, consultant fiscal Domnica Vasiliu, expert contabil Violeta Spiridon, economist Olga Crevelescu, consultant fiscal Dani Cucu

CUPRINS – IUNIE 2019

✓ SPECIALISTUL COMENTEAZĂ

- **Noi modificări la Legea zilierilor** 3
consultant fiscal Ionuț JINGA

✓ MONOGRAFII CONTABILE

- **Achiziția de material lemnos** 11
consultant fiscal Mariana TOMA
- **Comerț cu amănuntul de piese auto** 17
expert contabil Olga CREVELESCU

✓ CAZURI PRACTICE

- **Transport internațional de persoane** 25
- **Achiziție intracomunitară în valoare de 10.000 euro. Tratament fiscal** 26
- **Achiziție materii prime. Tratament cantitate primită gratuit** 27
- **Cifra de afaceri în construcții. Implicațiile O.U.G. nr. 114/2018** 28
- **Vânzare corp funciar unic. Încadrare din punctul de vedere al TVA** 29
- **Condiție de livrare DAP. Cheltuieli de transport** 30
- **Redevențe. Teren luat în arendă. Monografie contabilă** 32
- **Workshop în România cu angajații firmei-mamă din Germania. Refacturarea cheltuielilor** 34
- **Transportul salariaților la și de la locul de muncă. Suportarea combustibilului de angajator** 35
- **Corectarea declarațiilor fiscale. Reevaluare clădiri** 36
- **Servicii de construcții pentru bun imobil din Italia. Tratament fiscal TVA** 38
- **Sanțiuni la depunerea situațiilor financiare** 39

Așteptăm sugestiile dvs. pe adresa revistadecontabilitate@rs.ro

Publicație lunară editată de:

RENTROP & STRATON – www.rs.ro

ISSN: 2457-9688

Preț abonament pentru 12 ediții: 696,15 lei

e-mail: comenzi@rs.ro; www.revistadecontabilitate.contabilul.ro.

Director Divizie Editorială: David Trușcă

Redactor-șef: Georgiana Stoica

Tehnoredactare: Dana Segărceanu

Corectură: Elvira Panaitescu

RENTROP & STRATON
Informații Specializate

este recunoscută CNCIS conform deciziei nr. 284/11.09.2007

Bdul Națiunile Unite nr. 4, Gemenii Center, sector 5, București

Tel./Fax: 021.317.25.87

Senior Editor: George Straton

Director General: Octavian Breban

Director Economic: Mariana Nețoiu

Director Creație-Produție: Cristina Straton

Director Financiar: Antoaneta Paraschiv

Noi modificări la Legea zilierilor

consultant fiscal
Ionuț JINGA

SPECIALISTUL
COMENTEAZĂ

Întrucât există un vid legislativ în domeniul muncii ocazionale și în scopul reducerii activităților fără forme legale, a fost adoptată O.U.G. nr. 26/2019 care modifică substanțial Legea nr. 52/2011 privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri.

Până la apariția acestui act normativ, munca necalificată cu caracter ocazional se putea presta numai în agricultură, vânătoare, silvicultură, pescuit și acvacultură, astfel că au fost extinse domeniile în care pot lucra zilierii, de la activități de publicitate, interpretare artistică, restaurant, alimentație (catering) și până la activități de creștere a animalelor.

Un alt element de noutate este **Registrul electronic de evidență a zilierilor** care se va înființa la data de 20 decembrie 2019, ca singură modalitate de transmitere a datelor privind evidența zilierilor.

Pentru veniturile realizate din activitatea prestată de zilieri se va datora contribuția de asigurări sociale de stat, conform prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, conferind zilierului calitatea de asigurat în sistemul public de pensii. Calculul, plata și declararea contribuției de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat pentru veniturile realizate din activitatea realizată de zilieri sunt în sarcina beneficiarului.

Activitatea desfășurată de zilier nu îi conferă acestuia calitatea de asigurat în sistemul public de sănătate. Acesta se poate însă asigura opțional în sistemul public de sănătate potrivit prevederilor art. 180 din Codul fiscal.

Ce trebuie să remarcăm este faptul că introducerea obligației reținerii și plății contribuției de asigurări sociale va determina asigurarea acestor persoane în sistemul public de pensii, lucru benefic pentru zilieri, însă pentru a ajunge la aceeași indemnizație netă, angajatorii vor fi obligați să mărească veniturile brute acordate, ceea ce poate conduce la o reducere a numărului de zilieri la care apelează.

Cine sunt zilierii

Zilier reprezintă persoana fizică, cetățean român sau străin, ce are capacitate de muncă și care desfășoară activități necalificate cu caracter ocazional, pentru un beneficiar, contra unei remunerații.

Beneficiar de lucrări este persoana juridică, persoana fizică autorizată, întreprinderea individuală, întreprinderea familială, pentru care zilierul desfășoară activități necalificate cu caracter ocazional.

Activități cu caracter ocazional sunt activitățile care se desfășoară în mod întâmplător, sporadic sau accidental, care nu au caracter permanent.

Pot desfășura activități necalificate cu caracter ocazional și cetățenii altor state sau apatrizii care au domiciliul sau, după caz, reședința în România, în condițiile legislației române.

Raportul de muncă dintre zilier și beneficiar se stabilește prin acordul de voință al părților, fără încheierea, în formă scrisă, a unui contract individual de muncă.

O persoană poate desfășura activități ca zilier numai dacă a împlinit vârsta de cel puțin 16 ani. Prin excepție, minorii cu vârsta cuprinsă între 15 și 16 ani pot desfășura activitate ca zilieri numai cu acordul părinților sau al reprezentanților legali.

Lucrătorii minori, respectiv minorii în vârstă de cel puțin 15 ani și de cel mult 18 ani, desfășoară, ca zilieri numai activități potrivite cu dezvoltarea lor fizică și cu aptitudinile de care dau dovadă, dacă astfel nu le sunt încălcate dreptul la dezvoltare fizică, mentală, spirituală, morală și socială, dreptul la educație, și nu le este periclitată starea de sănătate.

Desfășurarea activităților de către zilieri

Durata activității ocazionale care poate fi exercitată în temeiul prevederilor prezentei legi este de minimum o zi, corespunzător cu 8 ore de muncă.

Durata zilnică de executare a activității unui zilier nu poate depăși 12 ore. Zilierul minor care are capacitatea de muncă va putea lucra 6 ore pe zi, dar nu mai mult de 30 de ore pe săptămână. Zilierul minor nu va efectua activitate în timpul nopții. Chiar dacă părțile convin un număr mai mic de ore de activitate, plata zilierului se va face pentru echivalentul a cel puțin 8 ore de muncă.

Zilierul minor poate presta activități necalificate cu caracter ocazional la împlinirea vârstei de 16 ani. Prin excepție, minorul cu vârsta cuprinsă între 15 și 16 ani poate presta activități necalificate cu caracter ocazional numai cu acordul părinților sau al reprezentanților legali, pentru activități potrivite cu dezvoltarea fizică, aptitudinile și cunoștințele sale, dacă astfel nu îi sunt periclitare dezvoltarea și sănătatea personală.

O persoană nu poate presta activități în regim zilier mai mult de 120 de zile în decursul unui an calendaristic, indiferent de numărul de beneficiari, cu excepția zilierilor care prestează activități în domeniul creșterii animalelor în sistem extensiv prin pășunatul sezonier al ovinelor, bovinelor, cabalinelor, activități sezoniere în cadrul grădinilor botanice aflate în subordinea universităților acreditate, precum și în domeniul viticol, pentru care perioada poate fi de 180 de zile în decursul unui an calendaristic.

Beneficiarul nu poate utiliza o persoană mai mult de 25 de zile calendaristice în mod continuu în activitățile de tip zilier. Dacă activitatea depusă de zilier necesită o perioadă mai mare, acesta poate fi utilizat pe bază de contract de muncă pe perioadă determinată.

Drepturile și obligațiile beneficiarului de lucrări

Beneficiarul are următoarele **drepturi**:

- să stabilească activitățile pe care urmează să le desfășoare zilierul, locul executării activității și durata acesteia;
- să exercite controlul asupra modului de îndeplinire a lucrărilor.

Beneficiarul are următoarele **obligații**:

- să înființeze Registrul de evidență a zilierilor. Registrele de evidență a zilierilor se păstrează la sediul beneficiarului și/sau la punctele de lucru, după caz;
- să completeze Registrul de evidență a zilierilor, înainte de începerea activității;
- să prezinte Registrul de evidență a zilierilor organelor de control abilitate;
- să asigure informarea zilierului cu privire la activitatea pe care urmează să o presteze, precum și cu privire la drepturile și obligațiile sale;
- să plătească zilierului remunerația cuvenită, prin orice mijloc de plată admis de lege, la sfârșitul fiecărei zile; plata remunerației se poate realiza cel mai târziu la sfârșitul săptămânii sau al perioadei de desfășurare a activității, respectiv lunar, în situația în care perioada de desfășurare a activității depășește 30 de zile, numai cu acordul exprimat în scris de către zilier și beneficiar.

În domeniul securității și sănătății în muncă, beneficiarul are următoarele obligații:

- a) să asigure securitatea și sănătatea în muncă a zilierilor;
- b) să asigure instruirea zilierului, înainte de începerea activității și/sau la schimbarea locului de muncă, cu privire la pericolele la care poate fi expus și la măsurile de prevenire și protecție pe care trebuie să le respecte;
- c) să solicite zilierilor asumarea pe propria răspundere, prin semnătură, că starea sănătății le permite desfășurarea activităților repartizate de beneficiar;
- d) să pună la dispoziție zilierilor echipamente de muncă adecvate, care nu pun în pericol securitatea și sănătatea acestora;
- e) să asigure, în mod gratuit, echipamente individuale de protecție adecvate activității desfășurate de zilieri;
- f) să comunice de îndată, către inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs, orice eveniment în care au fost implicați zilieri;

g) să înregistreze accidentele de muncă suferite de zilieri în timpul activității.

Zilierii au următoarele obligații în domeniul securității și sănătății în muncă:

- să își însușească și să respecte măsurile de prevenire și protecție stabilite de beneficiar;
- să utilizeze corect echipamentele de muncă puse la dispoziție de către beneficiar;
- să utilizeze corect echipamentul individual de protecție acordat și, după utilizare, să îl înapoieze sau să îl pună la locul destinat pentru păstrare;
- să nu procedeze la scoaterea din funcțiune, la modificarea, schimbarea sau înlăturarea arbitrară a dispozitivelor de securitate proprii ale echipamentelor de muncă;
- să comunice imediat beneficiarului orice situație de muncă despre care au motive întemeiate să o considere un pericol pentru securitatea și sănătatea zilierilor;
- să pună la dispoziția inspectorilor de muncă informațiile și documentele solicitate cu ocazia controlului.

Beneficiarul care folosește minori în vârstă de cel puțin 15 ani și de cel mult 18 ani pentru desfășurarea de activități necalificate cu caracter ocazional are obligația de a respecta toate dispozițiile legale privitoare la protecția minorilor la locul de muncă.

Pentru activitatea executată, zilierul are dreptul la o **remunerație** al cărei quantum se stabilește prin negociere directă între părți.

Cuantumul remunerației brute orare stabilite de părți nu poate fi mai mic decât valoarea/oră a salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată și se acordă la sfârșitul fiecărei zile de lucru sau la sfârșitul săptămânii.

Dovada plății remunerației se face prin semnătura zilierului în Registru.

Remunerația primită de zilier pentru activitatea prestată este supusă **impozitului pe venit**, conform prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Calculul, plata și declararea impozitului pe venit datorat pentru veniturile realizate din activitatea prestată de zilier sunt în sarcina beneficiarului.

Modificările aduse Legii zilierilor de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2019

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26 din 18 aprilie 2019 pentru modificarea și completarea unor acte normative a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 309 din 19 aprilie 2019, apariția acestui act normativ având următoarele motivații:

- necesitatea acoperirii vidului legislativ în domeniul muncii ocazionale și în scopul reducerii muncii fără forme legale. S-a pornit de la premisa că Legea nr. 52/2011 privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri, republicată, cu modificările și completările ulterioare, oferă o facilitate pentru beneficiar în vederea recrutării rapide a forței de muncă, crescând gradul de ocupare, reducând concomitent procedurile birocratice și reducând semnificativ ponderea muncii nedeclarate în domeniile reglementate.

Legea nr. 52/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare, derogă de la prevederile Legii nr. 53/2003 – Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și reglementează distinct modalitatea prin care zilierii pot desfășura activități cu caracter ocazional, muncă necalificată cu caracter ocazional putându-se presta numai în anumite domenii din economia națională,

Până la apariția acestei ordonanțe, munca necalificată cu caracter ocazional se putea presta numai în următoarele domenii prevăzute în Clasificarea activităților din economia națională, actualizată:

- a) agricultura, vânătoare și servicii anexe – diviziunea 01;
- b) silvicultura, cu excepția exploatării forestiere – diviziunea 02;
- c) pescuit și acvacultură – diviziunea 03.

Lipsa acută de personal cu care se confruntau angajatorii, precum și specificitatea anumitor activități, care presupun utilizarea muncii necalificate, cu caracter sezonier, ocazional și pe un termen relativ scurt, pretându-se, așadar, la exigențele dispozițiilor Legii nr. 52/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În domeniul agriculturii este necesară desfășurarea unei activități sezoniere care necesită o durată a activității de cel puțin 180 de zile pe durata unui an calendaristic.

Achiziția de material lemnos

consultant fiscal
Mariana TOMA

MONOGRAFII
CONTABILE

Comerțul cu material lemnos se realizează cu respectarea atât a legislației contabile privind realizarea operațiunilor economice, înregistrarea acestora în contabilitate și întocmirea documentelor, cât și a legislației specifice în domeniul exploatării, achiziționării, prelucrării, depozitării și comerțului cu material lemnos.

Legislația specifică operațiunilor cu material lemnos cuprinde:

- Legea nr. 46/2008 privind Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- H.G. nr. 1.004/2016, pentru aprobarea Normelor referitoare la proveniența, circulația și comercializarea materialelor lemnoase, la regimul spațiilor de depozitare a materialelor lemnoase și al instalațiilor de prelucrat lemn rotund, precum și a unor măsuri de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor ce revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn, cu modificările și completările ulterioare;
- H.G. nr. 470/2014 pentru aprobarea Normelor referitoare la proveniența, circulația și comercializarea materialelor lemnoase, la regimul spațiilor de depozitare a materialelor lemnoase și al instalațiilor de prelucrat lemn rotund, precum și a unor măsuri de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor ce revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit Legii nr. 46/2008 privind Codul silvic, materialele lemnoase, indiferent de proveniența lor, se transportă numai însoțite de documente specifice de transport, din care să rezulte cu certitudine legalitatea provenienței acestora.

Este interzis transportul cu orice mijloace de transport al materialelor lemnoase neînsoțite de documentele de transport legale.

Materialele lemnoase găsite în circulație fără documentele specifice de transport, cu documente specifice de transport a căror valabilitate a expirat sau care nu au înscrisă proveniența legală, se confiscă.

Potrivit H.G. nr. 1.004/2016, operatorii economici care depozitează, prelucrează, sortează, comercializează materiale lemnoase au obligația utilizării SUMAL Agent – Registrul electronic.

Aplicația SUMAL Agent – Registrul electronic este utilizată pentru: înregistrarea intrărilor, recepția cantitativă și dimensională a materialelor lemnoase, intrate în depozite/depozite temporare, generarea proceselor-verbale de sortare a materialelor lemnoase depozitate prin înregistrarea cantităților și sortimentelor supuse sortării și a cantităților și sortimentelor rezultate, înregistrarea ieșirilor de materiale lemnoase din depozite, înregistrarea ieșirilor de lemn și produse din lemn, care nu fac parte din categoria materialelor lemnoase, rezultate în urma procesării.

În timpul transportului materialelor lemnoase, documentul care dovedește proveniența acestora și care trebuie să însoțească transportul este avizul de însoțire, pentru care emitenții au obligativitatea transmiterii informațiilor standardizate în SUMAL, și anume:

- a) aviz de însoțire primar – pentru materialele lemnoase expediate de la locul de recoltare;
- b) aviz de însoțire secundar pentru materiale lemnoase expediate din alte locații decât locul de recoltare.

Avizul de însoțire secundar se emite de operatorii economici care depozitează/prelucrează/sortează și/sau comercializează, în condițiile legii, materiale lemnoase pe care le expediază din depozite;

Nu se emit avize de însoțire și nu există obligația transmiterii informațiilor standardizate în SUMAL pentru:

- materialele lemnoase comercializate al căror volum/mijloc de transport este de până la 0,1 mc;
- materialele lemnoase provenite din statele membre ale Uniunii Europene însoțite de documente intracomunitare;
- materialele lemnoase aflate în timpul transportului, pentru care s-a luat măsura confiscării; acestea sunt transportate sub autoritatea agentului constatator, de la locul luării măsurii până la spațiul de depozitare indicat de acesta, în vederea inventarierii materialelor lemnoase confiscate.

Documentele ce fac dovada provenienței materialelor lemnoase sunt:

- registrul de evidență a intrărilor-ieșirilor de materiale lemnoase, în cazul depozitelor, centrelor de sortare și prelucrare a materialelor lemnoase care dețin cu titlu legal materiale lemnoase, identificat pe avizul de însoțire prin numărul paginii și poziția la care a fost înregistrată ieșirea; registrul nu constituie document de proveniență, iar materialele lemnoase nu au proveniență legală dacă pagina și poziția din avizul de însoțire nu coincid cu pagina și poziția din registru; și
- avizul de însoțire.

În cazul achiziției materialului lemnos în vederea transmiterii spre prelucrare către terți, intrarea și ieșirea materialului lemnos se înregistrează în registrul de evidență a intrărilor ieșirilor, iar la transmiterea spre prelucrare se întocmește avizul de însoțire a materialului lemnos trimis spre prelucrare la terți, utilizând aplicația SUMAL.

Din punct de vedere fiscal și contabil, sunt avute în vedere prevederile:

- Legii nr. 227/2014, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
- Legii contabilității nr. 82/1991, republicate, cu modificările și completările ulterioare;
- O.M.F.P. nr. 1.802/2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, cu modificările și completările ulterioare;
- O.M.F.P. nr. 2.634/2015 privind documentele financiar-contabile.

În ceea ce privește TVA, potrivit prevederile art. 331 din Codul fiscal, la livrarea de masă lemnoasă și materiale lemnoase, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 46/2008 – Codul silvic, republicată, se aplică taxarea inversă.

Condiția obligatorie pentru aplicarea taxării inverse este ca atât furnizorul, cât și beneficiarul să fie înregistrați în scopuri de TVA conform art. 316.

În cazul vânzării de materiale lemnoase către persoane juridice înregistrate ca plătitori de TVA, pe factură se va menționa că se aplică taxarea inversă.

Beneficiarul va înregistra atât taxa dedusă, cât și taxa colectată.

În cazul în care beneficiarul nu este înregistrat ca plătitor de TVA, furnizorul va emite factură cu colectarea TVA aferente, în cota de 19%.

EXEMPLU

O societate înregistrată ca plătitor de TVA achiziționează de la un ocol silvic, plătitor de TVA, material lemnos în valoare de 150.000 lei în baza facturii și a avizului de însoțire a mărfii.

Materialul lemnos achiziționat este utilizat astfel:

Material lemnos în sumă de 30.000 lei este vândut către terți, la un preț de 45.000 lei, beneficiarul fiind neplătitor de TVA.

Comerț cu amănuntul de piese auto

expert contabil
Olga CREVELESCU

MONOGRAFII
CONTABILE

Comerciantul este persoana fizică sau juridică autorizată să desfășoare activități de comercializare a produselor și serviciilor de piață. Comerțul cu amănuntul/de detalii este activitatea desfășurată de comercianții care vând produse, de regulă, direct consumatorilor pentru uzul personal al acestora.

Operatorii economici care încasează, integral sau parțial, cu numerar sau prin utilizarea cardurilor de credit/debit sau a substitutelor de numerar contravaloarea bunurilor livrate cu amănuntul, precum și a prestațiilor de servicii efectuate direct către populație sunt obligați să utilizeze aparate de marcat electronice fiscale.

Sunt considerate substitute de numerar bonurile de valoare acordate potrivit legii, de tipul tichetelor de masă, voucherelor de vacanță, tichetelor cadou și tichetelor de creșă, tichetelor sociale, tichetului Rabla și altele asemenea.

Utilizatorii de case de marcat au obligația să elibereze clienților bonuri fiscale **pentru toate bunurile livrate cu amănuntul** și/sau serviciile prestate, iar la solicitarea acestora vor elibera și factură, în condițiile prevăzute de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În plus, potrivit art. 73 punctul 22 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000, exercitarea de activități de comerț cu ridicata și comerț cu amănuntul în aceeași structură de vânzare, respectiv suprafață de vânzare, cu amendă de la 2.000 lei la 10.000 lei și cu interzicerea uneia dintre cele două activități.

Astfel, atât pentru vânzările către persoane fizice, cât și pentru vânzări către persoane juridice, societățile care desfășoară comerț cu amănuntul sunt obligate să elibereze bonuri fiscale și, la solicitarea clientului, factură.

Evidența tuturor bunurilor se ține cantitativ și valoric, pe fiecare sortiment de produs, cu excepția mărfurilor pentru care evidența se poate ține global-valoric la preț de raft.

Evidența mărfurilor prin metoda prețului cu amănuntul sau global-valorică este permisă numai în cazul entităților care vând mărfuri direct către populație, în cazul în care există articole numeroase și cu mișcare rapidă, care au marje similare și pentru care nu este practic să se folosească altă metodă.

Evidența mărfurilor prin metoda prețului cu amănuntul sau global-valorică nu este obligatorie. Se poate opta pentru evidența cantitativ-valorică prin politicile contabile ale firmei.

Metoda aleasă trebuie aplicată cu consecvență pentru elemente similare de natura stocurilor și a activelor fungibile de la un exercițiu financiar la altul. Dacă, în situații excepționale, administratorii decid să modifice metoda pentru un anumit element de stocuri sau alte active fungibile, în notele explicative trebuie să se prezinte următoarele informații:

- motivul modificării metodei
- și
- efectele sale asupra rezultatului.

O entitate trebuie să utilizeze aceleași metode de determinare a costului pentru toate stocurile care au natură și utilizare similare. Noțiunea de „utilizare similară” este proprie fiecărei entități.

Pentru stocurile cu natură sau utilizare diferită, folosirea unor metode diferite de calcul al costului poate fi justificată.

O diferență în localizarea geografică nu este suficientă pentru a justifica alegerea de metode diferite.

În comerțul cu amănuntul poate fi utilizată metoda prețului cu amănuntul, pentru a determina costul stocurilor de articole numeroase și cu mișcare rapidă, care au marje similare și pentru care nu este practic să se folosească altă metodă. În această situație, costul bunurilor vândute se calculează prin deducerea valorii marjei brute din prețul de vânzare al stocurilor. Orice modificare a prețului de vânzare presupune recalcularea marjei brute.

ATENȚIE!

Inventarul intermitent nu se utilizează în comerțul cu amănuntul în situația în care se aplică metoda global valorică.

Cu ajutorul contului 371 „Mărfuri” se ține evidența existenței și mișcării stocurilor de mărfuri.

Contul 371 „Mărfuri” este un cont de activ.

În debitul contului 371 „Mărfuri” se înregistrează:

- valoarea la preț de înregistrare a mărfurilor achiziționate în contrapartidă cu 401, 408, 446, 327, 542;
- valoarea la preț de înregistrare a mărfurilor achiziționate de la entități afiliate sau de la entități asociate și entități controlate în comun în contrapartidă cu 451, 453;
- valoarea la preț de înregistrare a mărfurilor primite de la unitate sau subunități în contrapartidă cu 481, 482;
- valoarea la preț de înregistrare a mărfurilor reprezentând aportul în natură al acționarilor/asociațiilor în contrapartidă cu 456;
- valoarea mărfurilor aduse de la terți în contrapartidă cu 357, 401;
- valoarea la preț de înregistrare a materiilor prime, materialelor consumabile, materialelor de natura obiectelor de inventar, activelor biologice de natura stocurilor și ambalajelor, vândute ca atare în contrapartidă cu 301, 302, 303, 361, 381;
- valoarea la preț de înregistrare a produselor finite transferate magazinelor proprii în contrapartidă cu 345;
- valoarea la preț de înregistrare a mărfurilor constatate plus la inventar și a celor primite cu titlu gratuit în contrapartidă cu 607, 758;
- valoarea adaosului comercial și taxa pe valoarea adăugată neexigibilă, în situația în care evidența mărfurilor se ține la preț cu amănuntul în contrapartidă cu 378, 4428;
- valoarea terenurilor folosite pentru construirea de ansambluri de locuințe destinate vânzării, reclasificate ca mărfuri în contrapartidă cu 211.

În creditul contului 371 „Mărfuri” se înregistrează:

- valoarea la preț de înregistrare a mărfurilor ieșite din gestiune prin vânzare și lipsurile la inventar în contrapartidă cu 607;
- valoarea adaosului comercial și a taxei pe valoarea adăugată neexigibile aferente mărfurilor ieșite din gestiune în contrapartidă cu 378, 4428;
- valoarea la preț de înregistrare a mărfurilor livrate unității sau subunităților în contrapartidă cu 481, 482;
- valoarea la preț de înregistrare a mărfurilor trimise la terți în contrapartidă cu 357;
- valoarea donațiilor și pierderilor din calamități în contrapartidă cu 658;
- valoarea mărfurilor care fac obiectul participării în natură, potrivit legii, la capitalul social al altor entități, în schimbul dobândirii de participații în capitalul acestora în contrapartidă cu 261, 262, 263, 265.

Soldul contului reprezintă valoarea la preț de înregistrare a mărfurilor existente în stoc la sfârșitul perioadei.

Cu ajutorul contului 378 „Diferențe de preț la mărfuri” se ține evidența adaosului comercial (marja comerciantului) aferent mărfurilor din unitățile comerciale.

Contul 378 „Diferențe de preț la mărfuri” este un cont rectificativ al valorii de înregistrare a mărfurilor.

În creditul contului 378 „Diferențe de preț la mărfuri” se înregistrează:

- valoarea adaosului comercial aferent mărfurilor intrate în gestiune în contrapartidă cu 371.

Transport internațional de persoane

ÎNTREBARE:

O societate de transport din România înregistrată în scopuri de TVA efectuează o prestare de servicii constând în transportul de persoane pe ruta Sibiu-Ruse-Nova Zagora-Edirne-Istanbul. Comanda (beneficiarul) este primită de la o societate din România înregistrată în scopuri de TVA. Cum se facturează transportul către societatea din România cu sau fără TVA? Cum se declară?

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

În cazul serviciilor de transport persoane este aplicabilă excepția de la regula generală de taxare reglementată prin art. 278 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal:

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (2) și (3), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi...

b) locul unde se efectuează transportul, în funcție de distanțele parcurse, în cazul serviciilor de transport de călători.

Conform prevederilor Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal: 17. _

(1) Conform art. 278 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, locul prestării pentru serviciile ce constau în transportul de călători este locul în care se efectuează transportul, în funcție de distanțele parcurse...

(3) Transporturile internaționale de călători sunt transporturile care au fie punctul de plecare, fie punctul de sosire în afara țării, fie ambele puncte sunt situate în afara țării. Locul prestării serviciilor de transport internațional de călători este considerat a fi în România pentru partea din parcursul efectuat în interiorul țării, denumită traseu național.

(4) Pentru transportul internațional de călători, partea din parcursul efectuat în România este parcursul efectuat între locul de plecare și locul de sosire a transportului de călători, determinată după cum urmează:

a) pentru transportul care are punctul de plecare în România, locul de plecare este considerat a fi primul punct de îmbarcare a pasagerilor, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere a frontierei dinspre România în străinătate.

(5) Facturile sau alte documente specifice pentru transportul internațional de călători se emit pentru parcursul integral, fără a fi necesară separarea contravalorii traseului național și a celui internațional. Orice scutire de taxă pentru servicii de transport, prevăzută de art. 294 din Codul fiscal, se acordă pentru parcursul efectuat în interiorul țării, în timp ce distanța parcursă în afara țării se consideră că nu are locul prestării în România și nu se datorează taxă.

Așadar, conform prevederilor Codului fiscal, transportului internațional de persoane i se aplică excepția de la regula generală de taxare, această excepție aplicându-se indiferent de locul unde persoana juridică beneficiară își are sediul.

În conformitate cu prevederile punctului 16 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal:

16. _
(1) Prin excepție de la regulile generale prevăzute la art. 278 alin. (2) și (3) din Codul fiscal, indiferent de statutul beneficiarului, respectiv persoană impozabilă sau persoană neimpozabilă, locul prestării serviciilor prevăzute la art. 278 alin. (4) din Codul fiscal se stabilește în funcție de regulile prevăzute la alin. (4) al art. 278 din Codul fiscal. Aceste servicii nu se declară în declarația recapitulativă menționată la art. 325 din Codul fiscal, indiferent de statutul beneficiarului, și nici nu se aplică prevederile referitoare la înregistrarea în scopuri de taxă, care sunt specifice prestărilor și achizițiilor intracomunitare de servicii.

În concluzie, transportul internațional de persoane este scutit de TVA, cu drept de deducere. Factura astfel emisă se raportează doar prin decontul de TVA cod 300, la rândul 14 „Livrări de bunuri și prestări de servicii scutite cu drept de deducere, altele decât cele de la rd. 1 – 3”, fără a se raporta prin declarația cod 394.

Achiziție intracomunitară în valoare de 10.000 euro. Tratament fiscal

ÎNTREBARE:

O fundație, neînregistrată ca plătitoare de TVA, efectuează o achiziție intracomunitară, și anume un mijloc fix în valoare de 10.000 euro. Este necesar să se înregistreze în scopuri de TVA (declarația 301) conform art. 268 din Codul fiscal?

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

Potrivit art. 268 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, „nu sunt considerate operațiuni impozabile în România achizițiile intracomunitare de bunuri care îndeplinesc următoarele condiții:

- a) sunt efectuate de o persoană impozabilă care efectuează numai livrări de bunuri sau prestări de servicii pentru care taxa nu este deductibilă sau de o persoană juridică neimpozabilă;
- b) valoarea totală a acestor achiziții intracomunitare nu depășește pe parcursul anului calendaristic curent sau nu a depășit pe parcursul anului calendaristic anterior plafonul de 10.000 euro, al cărui echivalent în lei este stabilit prin normele metodologice.”

În normele metodologice date în aplicarea acestui articol, la pct. 3 alin. (5) de la TITLUL VII – Taxa pe valoarea adăugată – CAPITOLUL II – Operațiuni impozabile din Normele metodologice, se prevede că „Echivalentul în lei al plafonului pentru achiziții intracomunitare de bunuri de 10.000 euro, prevăzut la art. 268 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, aplicabil în cursul unui an calendaristic, se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la cifra miilor. Rotunjirea se face prin majorare, când cifra sutelor este egală sau mai mare decât 5 și prin reducere, când cifra sutelor este mai mică de 5, prin urmare plafonul este de 34.000 lei.”

Astfel, persoana impozabilă neplătitoare de TVA nu are obligația să solicite înregistrarea specială în scopuri de TVA conform art. 317 din legea sus-menționată, în cazul în care achiziția intracomunitară de bunuri este în limita plafonului anual de 34.000 de lei.

Persoanele impozabile care au sediul activității economice în România și nu sunt înregistrate normal în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal au obligația de a obține codul special de TVA pentru

- venituri din investiții;
- venituri din alte surse.

Dacă veniturile persoanei fizice din sursele menționate, inclusiv cedarea folosinței bunurilor depășesc plafonul a 12 salarii minime brute, aceasta depune declarația unică și datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate în cotă de 10%.

Workshop în România cu angajații firmei-mamă din Germania. Refacturarea cheltuielilor

ÎNTREBARE:

Se facturează către firma-mamă din Germania costuri legate de un workshop care a avut loc în România și au participat angajați ai firmei-mamă din Germania, aceste costuri fiind legate de cazare/masă și alte activități. S-a refacturat fiecare cost cu cota de TVA aferentă. Dacă printre aceste costuri au fost și niște bilete la Muzeul Național, bowling și o factură de la o agenție de turism, iar TVA este scutit, unde se trec aceste facturări cu TVA zero, în decontul de TVA?

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

Sunt aplicabile prevederile pct. 31 alin. (4)-(6) din Normele metodologice date în aplicarea art. 286 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal referitoare la aplicarea structurii de comisionar în cazul facturării de cheltuieli, dacă sunt îndeplinite cele două condiții cumulative:

- se urmărește doar recuperarea contravalorii unor achiziții de bunuri/servicii care au fost efectuate pe numele societății din România, dar în contul firmei-mamă din Germania;
- societatea nu recuperează mai mult decât cheltuiala efectuată.

Pentru bunurile/serviciile refacturate, societatea nu este obligată să aibă înscrisă în obiectul de activitate realizarea livrărilor/prestărilor pe care le facturează, având dreptul la deducerea taxei aferente achizițiilor și colectării TVA pentru operațiunile refacturate taxabile. Pentru fiecare cheltuială refacturată se va aplica regimul fiscal al operațiunii refacturate, referitoare, printre altele, la locul livrării/prestării, cotele, scutiile livrării/prestării refacturate.

Semnificative sunt exemplele nr. 1 și 3 din normele amintite.

În cazul biletelor de intrare la muzeu sau la sala de bowling se vor avea în vedere și precizările de la pct. 15 alin. (10) și pct. 22 alin. (8) din Normele metodologice date în aplicarea art. 278 din Codul fiscal referitoare la locul prestării serviciilor. Astfel, în scopul punerii în aplicare a regulilor privind locul de prestare a serviciilor prevăzut la art. 278 alin. (2) și (3) din Codul fiscal, o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă considerată persoană impozabilă, care primește servicii destinate exclusiv uzului privat, inclusiv celui al personalului său, este considerată drept o persoană neimpozabilă. Dacă nu dispune de informații contrare, cum ar fi natura serviciilor prestate, prestatorul poate considera că serviciile sunt destinate activității economice a clientului în cazul în care, pentru această operațiune, clientul i-a comunicat codul său individual de înregistrare în scopuri de TVA. Dacă unul și același serviciu este destinat atât uzului privat, inclusiv celui al personalului clientului, cât și uzului activității economice, prestarea acestui serviciu este reglementată exclusiv de art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, cu condiția să nu existe nicio practică abuzivă.

De asemenea, furnizarea de bilete de intrare la evenimente culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment sau evenimente similare, de către un intermediar care acționează în nume propriu, dar în contul organizatorului, sau de către o persoană impozabilă, alta decât organizatorul, care acționează în contul său, face obiectul art. 278 alin. 5 lit. f) și alin. (6) lit. b) din Codul fiscal.